

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Rahandusminister
määrus
terviktekst
01.01.2018
Hetkel kehtiv
RT I, 22.12.2017, 7

Erisoodustuse hinna määramise kord

Vastu võetud 13.01.2011 nr 2
[RT I, 19.01.2011, 12](#)
jõustumine 22.01.2011

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
25.02.2014	RT I, 04.03.2014, 3	07.03.2014
27.11.2014	RT I, 03.12.2014, 3	01.01.2015
18.12.2017	RT I, 22.12.2017, 1	01.01.2018

Määrus kehtestatakse [tulumaksuseaduse](#) § 48 lõike 7 alusel.
[[RT I, 03.12.2014, 3](#)- jõust. 01.01.2015]

§ 1. Tööandja sõiduauto kasutamine

Kui erisoodustuseks on tööandja omandis või valduses oleva sõiduauto kasutada võimaldamine, arvestatakse sõiduauto vanust maksustamisperioodi viimase kuupäeva seisuga.
[[RT I, 22.12.2017, 1](#)- jõust. 01.01.2018]

§ 2. Tööandja muu vara kasutamine

(1) Kui erisoodustuseks on tööandja omandis või valduses oleva vara tasuta või soodushinnaga kasutada andmine töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks, loetakse erisoodustuse hinnaks selle vara rendile andmise turuhind või rendile andmise turuhinna ja soodushinna vahe.
[[RT I, 22.12.2017, 1](#)- jõust. 01.01.2018]

(2) Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse, mille realiseerimine (osutamine) on tööandja põhitegevuseks või üheks põhitegevustest, tasuta üleandmine, siis loetakse erisoodustuse hinnaks müügihind, millega sarnane asi, väärtpaber, varaline õigus või teenus realiseeritakse (osutatakse) samas koguses ning samal ajal kolmandatele, tööandjaga mitteseotud isikutele.

(3) Kui erisoodustuseks on tööandja lõikes 2 nimetatava asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse tasuta üleandmine, siis loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse osutamise turuhind või bilansiline maksumus (põhivara puhul jääkmaksumus) juhul, kui see on turuhinnast kõrgem või turuhinda ei ole võimalik usaldusväärselt määrata.

(4) Kui erisoodustuseks on tööandja asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse müük turuhinnast madalama hinnaga, siis loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna või bilansilise maksumuse (põhivara puhul jääkmaksumuse), kui see on turuhinnast kõrgem või turuhinda ei ole võimalik usaldusväärselt määrata, ja müügihinna vahe.

(5) Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse vahetus turuhinnast madalama arvestusliku väärtusega, loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna ja vahetusel aluseks võetud arvestusliku väärtuse vahe. Kui vahetatavate asjade, väärtpaberite, varaliste õiguste või teenuste arvestuslikud väärtused erinevad vastavatest turuhindadest, loetakse erisoodustuse hinnaks nende turuhindade vahe.

(6) Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse ostmine turuhinnast kõrgema hinnaga, loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna ja ostuhinna vahe.

§ 3. Laenu andmine

Kui erisoodustuseks on laenu andmine turutingimustest madalama intressimääraga, loetakse erisoodustuse hinnaks turutingimustele vastava intressi summa ja laenulepingus ette nähtud intressimäära järgi tasumisele kuuluva intressi summa vahe, välja arvatud, kui intress selle maksmise hetkel on vähemalt kahekordne võlaõigusseaduse § 94 lõike 2 kohaselt viimati avaldatud intressimäär.
[RT I, 03.12.2014, 3- jõust. 01.01.2015]

§ 4. Kindlustusmaksete tasumine

Kui erisoodustuseks on tööandja poolt kindlustusmaksete tasumine ning kindlustatud või soodustatud isik „Kindlustustegevuse seaduse” tähenduses on töötaja, loetakse erisoodustuse hinnaks kindlustusmakseteks tasutud summa.

§ 5. Rahalisest nõudest loobumine

Kui erisoodustuseks on loobumine rahalise nõude sissenõudmisest, loetakse erisoodustuse hinnaks rahalise nõude suurus.

§ 6. Töötaja kulude katmine

(1) Kui erisoodustuseks on töötaja kulude katmine, loetakse erisoodustuse hinnaks töötaja kulude katmiseks makstud summa.

(2) Kui erisoodustuseks on töötaja majutamise kulude katmine, loetakse erisoodustuseks maksuvaba piirmäära ületav osa. Maksuvaba piirmäär töötaja kohta ühes kalendrikuus on sõltuvalt majutamise asukohast 100 või 200 eurot, kuid mitte rohkem kui 200 eurot kalendrikuus iga majutatava töötaja kohta.
[RT I, 22.12.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

§ 7. Tööandja optioon

(1) Kui erisoodustuseks on osalusoptiooni võõrandamisel saadud tulu, loetakse erisoodustuse hinnaks osalusoptiooni turuhinna ja tööandjale makstud optioonipreemia vahe.

(2) Kui erisoodustuseks on osalusoptiooni alusvaraks oleva osaluse omandamisel saadud tulu, loetakse erisoodustuse hinnaks osaluse turuhinna ja realiseerimishinna vahe, millest on maha arvatud tööandjale makstud optioonipreemia.

§ 8. Rakendussätted

(1) [Käesolevast tekstist välja jäetud.]

(2) Käesoleva määruse alusel määratakse erisoodustuse hind tagasiulatuvalt alates 2011. aasta 1. jaanuarist.